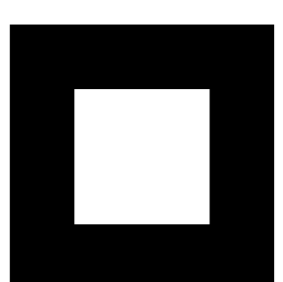
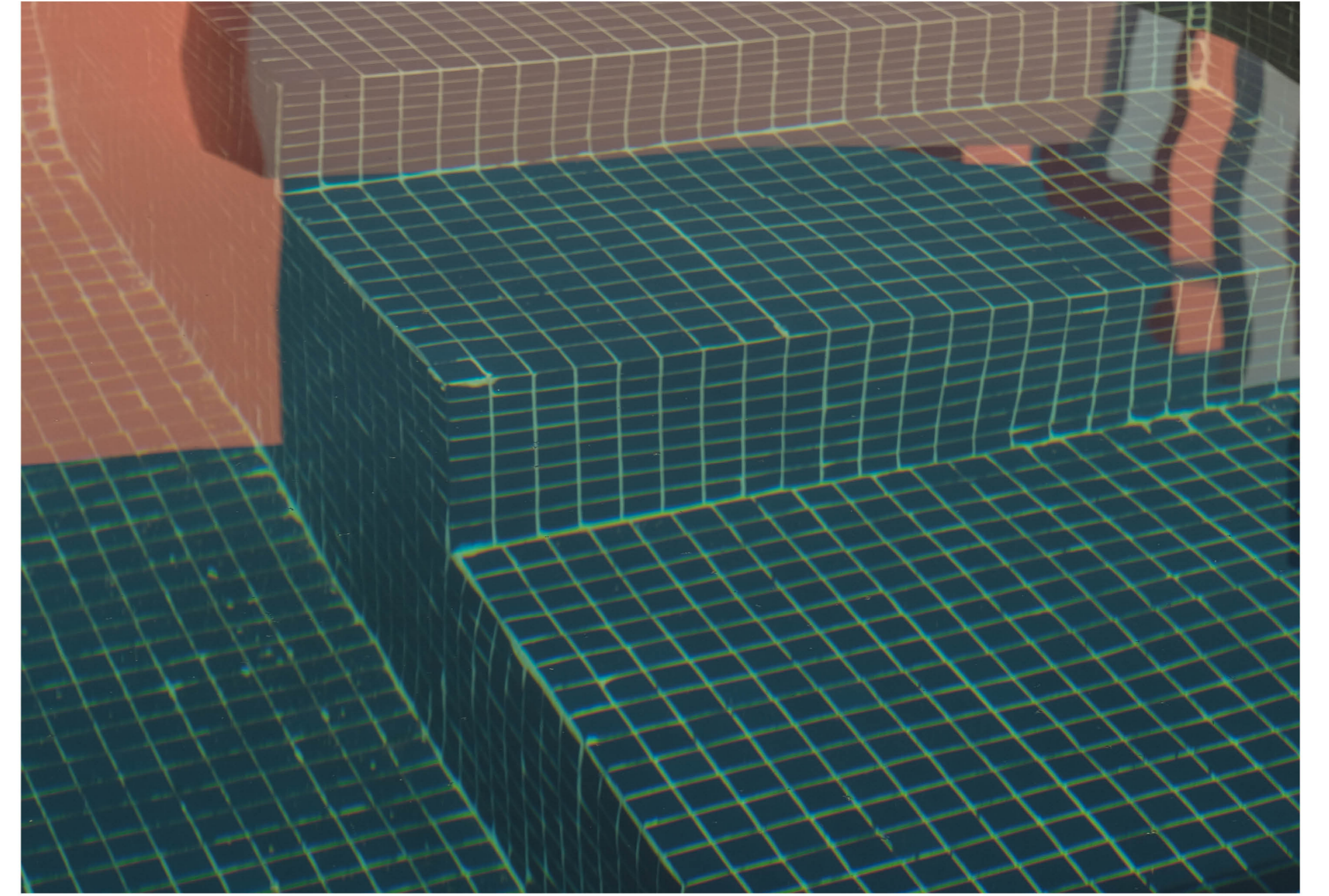

Beta Awards

betacity.eu

PHOTOGRAPHY

RO Fotografie HU Fényképezés SRB Fotografija

AUTHOR

RO Autor HU Szerző SRB Autor

Andreea Ilie

PROJECT TITLE

RO Titlul proiectului în limba engleză HU A projekt címe SRB Naslov projekta

Human Extensions

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

RO Descrierea proiectului în limba maternă HU A projekt leírása anyanyelven SRB Opis projekta na maternjem jeziku

Arhitectura trebuie să devină o problemă a maselor, o problemă a corpului și a naturii. Numai dacă vom reuși asta vom fi capabili să mișcăm oameni și lucruri. Trebuie să permitem ca vechile noțiuni să fie abolite pentru a începe de la capăt și pentru a face loc unei perspective mai pătrunzătoare, orientată spre om. Oamenii se raportează și se aseamănă cu structurile în moduri diferite, mai ales dintr-o perspectivă dialectică. Similar modulului în care observăm clădirile, oamenii pot și trebuie să fie examinați în relație cu ceilalți. Alături de timp cât observăm lucrurile ca fiind lipse de viață și imobile, unul lângă altul sau unul după altul, separate, izolate și divizate, nu vom întâlni nicio contradicție. Fără un context adecvat, nu vom întâlni nicio armonie, precum și nicio înțelegere a funcționării lor. Nu vom putea înțelege existența dialectică a unor entități care au capacitatea de a progresa doar prin antagonism. În mod similar, oamenii trebuie să fie înțeleși și observați nu ca indivizi deconectați, ci ca organisme relaționale. Este evident că omul și mediul înconjurător creează o anumită fuziune, devenind una, acoperindu-se reciproc. Unul nu poate funcționa fără ceilalți și putem observa o influență clară pe care unul o are asupra celuilalt. Întreaga clădire se conectează cu împrejurimile

imediate și mai largi, camerele individuale reacționează colectiv. Întregul se leagă de cea mai mică particulă și aceasta se transformă într-o celulă a unei comunități. Se transformă într-o imagine umană. Structurile societății, inclusiv arhitectura, sunt produse ale condițiilor economice și ale relațiilor sociale predominante. Indivizii pot experimenta un sentiment de alienare ca urmare a faptului că se simt separați atât de ei înșiși, cât și de ceilalți oameni. Pentru a evita acest lucru, clădirile trebuie să promoveze comunitatea și interacțiunea socială între rezidenți, acoperindu-i și protejându-i astfel. Arhitectura trebuie să reflecte principiile și nevoile oamenilor mai degrabă decât cerințele capitalului. Aceste fotografii scapă de orice distragere a atenției - ele prezintă realitatea și clădirea în forma sa cea mai pură, lipsită de orice context, prezentând un sens brut și capturând contradicția, repetiția și asprimea. Pătrunzi în acest microcosmos plat care rearanjează și reinterpretează arhitectura așa cum o percepem noi, permițându-ți să înțelegi pe deplin scopul său social final - conectarea oamenilor și a omului la celula vie.

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH

RO Descrierea proiectului în limba engleză HU A projekt leírása angol nyelven SRB Opis projekta na engleskom

Architecture needs to become a matter of the masses, a matter of body and nature. Only by achieving that will we be able to move people and things. We need to allow old concepts to be abolished in order to start over and make space for a more insightful, human-oriented perspective. Humans relate to and resemble structures in many different manners, but we see this especially from a dialectical perspective. Similar to the way we observe buildings, people can and should be examined in relation to each other. As long as we observe things as lifeless and still, one next to each other or one after the other, separately, isolated and divided, we are not to encounter any contradiction. Without proper context, we will be met with no harmony as well as no understanding of their functioning. We will not be able to grasp the dialectical existence of entities that only have the capacity of progress through antagonism. In an analogous manner, humans need to be understood and observed not as disconnected individuals but relational organisms. It is evident that man and his surroundings create a certain fusion, becoming one, covering each other. One cannot function without the other and we can see a clear influence one has over the other. The whole building connects with the

immediate and wider surroundings, the individual rooms react collectively. The whole relates to the smallest particle and it grows into a cell of a community. It turns into a human image. The structures and systems of society, including architecture, are products of the prevailing economic conditions and social relations. Architecture may either reinforce or undermine the working class since it reflects the social relations of production. Individuals can experience a sense of alienation as a result of feeling separated from both themselves and other people. To avoid this, buildings must be constructed to promote community and social interaction among residents, thus covering and protecting them. Architecture must reflect the principles and needs of the people rather than the demands of capital. These photographs get rid of distractions — they present reality and the building in its purest form, lacking any context, exhibiting raw meaning and capturing contradiction, repetition, and roughness. You lunge into this flat microcosm that rearranges and reinterprets architecture as we perceive it, allowing you to comprehend its ultimate social purpose — connecting humans and human to the living cell.